

การจัดการความรู้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมุ่งสู่ไทยแลนด์ 4.0: กรณีศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดระยอง

Knowledge management of Local Administrative Organization towards Thailand

4.0: Case study of local government organizations in Rayong

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัมพร สหัตถคุณธ¹

อาจารย์วิริตา ชวัญแพ

มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

ABSTRACT

The study of Knowledge management of Local Administrative Organization towards Thailand 4.0: Case study of local government organizations in Rayong. The results found that were: The study indicated that Knowledge management in all 5 aspects was found at high level. By behavior modification ($\bar{x}=3.59$), Corporate communication ($\bar{x}=3.98$), Process development and tools ($\bar{x}=3.73$), Learning ($\bar{x}=3.71$), and measuring and monitoring. ($\bar{x}=3.70$) And the hypothesis test results were found. Personal factors are only residential, which affects knowledge management. The mental factors found. Those who are high achievement motivation and high self-control, it will have a lot of knowledge management as well, significant at the 0.05. In other, the personal factors were together predicting the knowledge management. The model equation was $Y = 3.830 - 0.342$ (rental house) + 0.311 (age 41-50 years) - 0.246 (local director) All three factors together predicted knowledge management was 15.8 percent.

Keywords: Knowledge management, Local Administrative Organization, Thailand 4.0

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง การจัดการความรู้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมุ่งสู่ไทยแลนด์ 4.0: กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดระยอง ผลการศึกษาพบว่า การจัดการความรู้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 3.59 ด้านการสื่อสารในองค์กร มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 3.98 ด้านการพัฒนากระบวนการและเครื่องมือ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 3.73 ด้านการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 3.71 และด้านการวัดและติดตามประเมินผล มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 3.70 ผลการทดสอบสมมติฐานก็พบว่า มีปัจจัยส่วน

บุคคลคือ ลักษณะที่พักอาศัยเท่านั้นที่มีผลต่อการจัดการความรู้ ส่วนปัจจัยด้านจิตลักษณะพบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองก็จะมีการจัดการความรู้มากตามไปด้วย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ปัจจัยส่วนบุคคลร่วมกันพยากรณ์การจัดการความรู้ โดยได้สมการ Model คือ $Y = 3.830 - 0.342 (\text{บ้านเช่า}) + 0.311 (\text{อายุ } 41-50 \text{ ปี}) - 0.246 (\text{ประเภทอำนาจการท้องถิ่น})$ ทั้ง 3 ปัจจัยร่วมกันพยากรณ์การจัดการความรู้ได้ร้อยละ 15.8

คำสำคัญ: การจัดการความรู้, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, ไทยแลนด์ 4.0

บทนำ

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มาตรา 11 กำหนดให้ส่วนราชการ มีหน้าที่พัฒนาความรู้ในองค์กร เพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ โดยต้องรับรู้ข้อมูลข่าวสารและสามารถประมวลความรู้ในด้านต่างๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว เหมาะสมกับสถานการณ์ รวมทั้งต้องส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถ สร้างวิสัยทัศน์ และปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการในสังกัดให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ และมีการเรียนรู้ร่วมกัน ปัจจุบันทุกส่วนราชการได้นำแนวคิดการจัดการความรู้มาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาองค์กร ประกอบกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้กำหนดให้การจัดการความรู้เป็นตัวชี้วัดหนึ่งในมิติด้านการพัฒนาองค์กร โดยกำหนดเป็นตัวชี้วัดบังคับในส่วนราชการ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น 2560) ดังนั้นองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นจังหวัดระยอง ก็ได้มีการจัดการความรู้อยู่พอสมควรทั้งการอบรม การจัดกิจกรรมต่างๆ แต่ก็ยังมีปัญหาและอุปสรรคอยู่หลายอย่าง อาทิ

บุคลากรไม่เห็นประโยชน์โดยตรงที่จะเกิดกับตัวเอง นำความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนไปใช้ในการปฏิบัติงานได้น้อย ขาดความต่อเนื่องในความมุ่งมั่นที่จะให้การสนับสนุนและเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการทั้งในระดับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน ขาดการมีส่วนร่วมของบุคลากรในองค์กร การจัดการความรู้ซึ่งอาจไม่ได้มีการสำรวจความต้องการของบุคลากร เป็นสาเหตุให้บุคลากรไม่มีความรู้สึกผูกพันที่จะเข้ามามีส่วนร่วม การสร้างเนื้อหาและรูปแบบการถ่ายทอดไปยังกลุ่มเป้าหมายยังไม่ตรงกับความต้องการ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน จำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีในการจัดทำ เช่น การจัดทำฐานข้อมูล ที่ใช้ในการรวบรวมความรู้ และดึงความรู้ เว็บไซต์สำหรับการเผยแพร่ความรู้ และแลกเปลี่ยนความรู้ของบุคลากรในองค์กรยังขาดประสิทธิภาพทั้งผู้สร้างและผู้นำไปใช้ และขาดการประเมินและติดตามผลการเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรม แม้จะมีการประเมินหลังการอบรมแต่ไม่ได้เป็นการประเมินที่เชื่อมโยงเข้ากับการปรับปรุงผลการปฏิบัติงานอันเนื่องมาจากการใช้ความรู้ที่ได้จากการอบรม ทำให้ไม่สามารถใช้ผลการประเมินเพื่อ

ติดตามการเรียนรู้ของผู้อบรมและทบทวนปรับปรุง การปฏิบัติงานได้

จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจ ศึกษาเรื่อง “การจัดการความรู้ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นมุงสู่ไทยแลนด์ 4.0: กรณีศึกษาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดระยอง” เพื่อให้ทราบว่ กระบวนการจัดการความรู้ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในจังหวัดระยองทั้งระบบ ทั้งในเรื่องการ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การสื่อสารในองค์กร การ พัฒนาระบบการและเครื่องมือ การเรียนรู้ การ วัดและติดตามประเมินผล ผลของการศึกษาจะช่วย ให้เห็นปัญหาและอุปสรรคที่แท้จริง และจะสามารถ นำไปพัฒนาแนวทางการจัดการความรู้ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการความรู้ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดระยอง
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ และมุ่งอนาคตควบคุมตนกับการจัดการ ความรู้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด ระยอง
3. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่สามารถ พยากรณ์การจัดการความรู้ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจังหวัดระยอง

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความรู้

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้รูปแบบการจัดการ ความรู้ตามศรีไพร ดักดีรุ่งพงศากุล และเจษฎาพร

ยุทธนวิบูลย์ชัย. (2549) ที่อธิบายไว้ว่าการจัดการ ความรู้ในประเทศไทยมีการนำรูปแบบมาเป็นกรอบ แนวคิดในการจัดการความรู้ ประกอบด้วย กระบวนการดังนี้

1. การจัดการการเปลี่ยนแปลงและ พฤติกรรม (Transition and Behavior Management) สร้างวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการแลกเปลี่ยนและ แบ่งปันความรู้ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม จะต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร และ ความร่วมมือของบุคลากรทุกระดับ
2. การสื่อสาร (Communication) องค์กร การ ต้องมีการวางแผนการสื่อสารอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ โดยคำนึงถึงเนื้อหา กลุ่มเป้าหมาย รวมถึงช่องทางในการสื่อสาร
3. กระบวนการและเครื่องมือ (Process and Tools) มีกระบวนการและเครื่องมือที่เหมาะสม และ เอื้อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ในองค์กร
4. เรียนรู้ (Learning) เป็นการเตรียมความ พร้อม สร้างความเข้าใจเพื่อให้บุคลากรตระหนักถึง ความสำคัญในการจัดการความรู้ รวมถึงจัดการ ฝึกอบรมที่เหมาะสมให้กับบุคลากร
5. การวัดผล (Measurements) เลือกการ วัดผลเพื่อให้ทราบถึงสถานะ ความคืบหน้า และผล ที่ได้เป็นไปตามที่คาดหวังหรือไม่ อย่างไร ซึ่งจะ ช่วย ให้องค์กรสามารถทบทวน และปรับปรุง กระบวนการต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการ จัดการความรู้

แนวคิดเกี่ยวกับจิตลักษณะ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) เป็นลักษณะทางจิตวิทยาที่มี

ความสำคัญมากในฐานะที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าโดยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งเสริมให้กิจกรรมต่างๆ ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมด้านการทำงานหรือการศึกษา ทั้งนี้เพราะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทำให้เกิดพลังการแข่งขัน มีความมานะบากบั่น รวมทั้งมีจิตใจจดจ่ออยู่กับงานที่ทำ (Whittaker, 1970)

2. มุ่งอนาคตควบคุมตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นการรู้จักคิดถึงอนาคต เล็งเห็นผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล ทั้งที่จะเกิดกับตนเองและสังคมในอนาคต และสามารถควบคุมตนเองให้กระทำ หรืองดเว้นการกระทำบางอย่างได้อย่างเหมาะสม เพื่อนำไปสู่สิ่งที่ต้องการได้ (อุบลเสี้ยววาริณ. 2534)

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey research) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และศึกษาจากเอกสารหลักฐานต่างๆ นำมาวิเคราะห์โดยอาศัยหลักทางสถิติ เพื่อให้ได้ข้อสรุปถึงผลของการศึกษา ซึ่งผู้ศึกษากำหนดวิธีการดำเนินการศึกษา ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดระยอง 6 แห่ง ประกอบด้วย สก.จ. ระยอง, ทต. เซิงเนิน, ทต.บ้านค่าย, อบต. เขาน้อย, ทต.บ้านฉาง, และ อบต. หนองละลอก กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่ม

แบบเจาะจง (Purposive Sampling) องค์การละ 20 คน รวม $(6 \times 20) = 120$ คน

เครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบ่งเนื้อหาแบบสอบถามเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ต่อเดือน ตำแหน่ง ลักษณะที่พักอาศัย เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง ผู้ศึกษาได้สร้างแบบสอบถามโดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการจัดการความรู้ ประกอบด้วย การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การสื่อสารในองค์กร การพัฒนากระบวนการและเครื่องมือ การเรียนรู้ การวัดและติดตามประเมินผล ผู้ศึกษาได้สร้างแบบสอบถามโดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale

สำหรับแบบสอบถามที่ใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการอภิปรายผล ซึ่งได้จากการคำนวณโดยใช้สูตรของอันตรภาคชั้น (มัลลิกา บุญนาค, 2537)

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้ศึกษานำแบบสอบถามไปทดสอบ (Pre-test) กับกลุ่มใกล้เคียงตัวอย่าง จำนวน 30 คน ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ตอบแล้วบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ ทำการประมวลผลวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยการ

คำนวณค่าความเชื่อมั่น Reliability ของแบบสอบถามด้วยวิธีของ Cronbach เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม = .921

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ จำนวน ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ของข้อมูลเชิงคุณภาพในลักษณะต่างๆ เพื่อสรุปลักษณะทั่วไปของตัวอย่างที่ศึกษา

2. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (inferential statistics) สถิติทดสอบเพื่อหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตามสมมติฐานโดยใช้ t-test, F-test (One way ANOVA) และวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Regression)

ผลการศึกษา

ข้อมูลเกี่ยวกับเกี่ยวกับการจัดการความรู้

การจัดการความรู้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้ง 5 ด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 3.59 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ด้านการสื่อสารในองค์กร มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 3.98 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ด้านการพัฒนากระบวนการและเครื่องมือ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 3.73 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ด้านการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 3.71 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และด้านการวัดและติดตามประเมินผล มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 3.70 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

การทดสอบสมมติฐาน

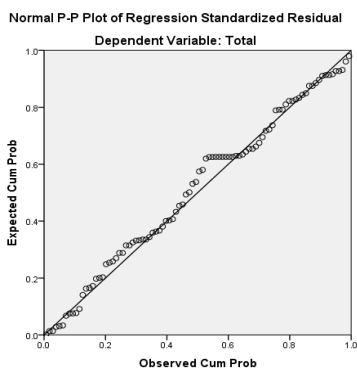
1. ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ รายได้ต่อเดือน ตำแหน่ง พบว่า ไม่มีผลต่อการจัดการความรู้ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จังหวัดระยองเลย มีเพียงลักษณะที่พหุภาคัย ซึ่งพบว่า มีค่า Sig = 0.023 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด ($\alpha = 0.05$) หมายความว่า ผู้ที่มีลักษณะที่พหุภาคัยต่างกันมีการจัดการความรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนำไปเปรียบเทียบ พบว่า ผู้ที่พหุภาคัยอยู่คอนโดมิเนียมและห้องเช่า มีการจัดการความรู้มากกว่าผู้ที่พหุภาคัยอยู่ในบ้านเช่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และมุ่งอนาคตควบคุมตนกับการจัดการความรู้ จากการทดสอบพบว่า มีค่า Sig = 0.000 เท่ากัน ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด ($\alpha = 0.05$) แสดงว่ามีความสัมพันธ์ทางบวก นั่นคือผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และมุ่งอนาคตควบคุมตนมากก็ จะมีการจัดการความรู้มากตามไปด้วย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ความสามารถในการพยากรณ์การจัดการความรู้ของปัจจัยส่วนบุคคล ใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบตัวแปรหุน (Nominal scale) กับวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุ ด้วยวิธี stepwise พบว่า ค่า F-test = 5.521 และ sig = 0.002 ซึ่งน้อยกว่านัยสำคัญที่กำหนด (0.05) แสดงว่ามีปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามอย่างน้อย 1 ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความรู้ และได้ทำการ

วิเคราะห์ค่าสถิติทดสอบ t-test ได้สมการ Model ดังนี้คือ

$$Y = 3.830 - 0.342 (\text{บ้านเช่า}) + 0.311 (\text{อายุ 41-50 ปี}) - 0.246 (\text{ประเภทอำนาจการท้องถิ่น})$$
 ทั้ง 3 ปัจจัยร่วมกันพยากรณ์การจัดการความรู้ได้ร้อยละ 15.8 จากสมการความสัมพันธ์ สมผลของการจัดการความรู้ก็คือผู้ที่อายุ 41-50 ปีมีการจัดการความรู้ที่ดีกว่ากลุ่มอื่นๆ รองลงมาคือตำแหน่งงาน ประเภทอำนาจการท้องถิ่น โดยข้อมูลที่น่ามาพยากรณ์มีความเชื่อมั่นค่อนข้างสูง ดูจากกราฟของสมการเส้นตรง ดังนี้

อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษา นำมาอภิปรายได้ดังนี้

การจัดการความรู้ ประกอบด้วย การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การสื่อสารในองค์กร การพัฒนากระบวนการและเครื่องมือ การเรียนรู้ การวัดและติดตามประเมินผล จากกรวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน อาจเป็นเพราะว่าบุคลากรและองค์กรปัจจุบัน ให้ความสำคัญกับการจัดการความรู้อยู่แล้ว ซึ่งเป็นภาระหน้าที่ที่ต้องทำควบคู่ไปกับปฏิบัติงานใน

ปัจจุบัน โดยเฉพาะจากการผลักดันนโยบายของภาครัฐที่มุ่งเน้นให้ประเทศเดินหน้าไปสู่อุตสาหกรรม 4.0 หน่วยงานต่างๆ จึงต้องเร่งปรับตัว ปรับวิธีการ และพฤติกรรมในการทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่กำลังเข้าสู่การทำงานแบบดิจิทัล สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัทมาวรรณ สิงห์ศรี (2550) ผลการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยพายัพ มีกระบวนการจัดการความรู้ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการระบุดความรู้ ด้านการจัดการความรู้ ให้เป็นระบบ ด้านการจัดหาหรือแสวงหาความรู้ที่ต้องการ ด้านการเข้าถึงความรู้ ด้านการประมวล และกลั่นกรองความรู้ และด้านการจัดเก็บความรู้ อย่างไรก็ตาม พบว่ามีปัจจัยด้านองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการจัดการความรู้ เพียง 5 ด้าน จากทั้งหมด 9 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้นำองค์กร ด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและชุมชน ด้านวิสัยทัศน์พันธกิจ และกลยุทธ์ ด้านการจัดการความรู้ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและโครงสร้างพื้นฐาน และ ด้านบุคลากรที่ใช้ความรู้ นอกจากนี้ผลจากการศึกษาความแตกต่างพบว่าหน่วยงานสนับสนุนวิชาการระดับฝ่ายที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ปัจจัยด้านองค์ประกอบที่พยากรณ์กระบวนการจัดการความรู้ และกระบวนการจัดการความรู้แตกต่างกันอีกด้วยการศึกษาคั้งนี้ได้ค้นพบปัจจัยสำคัญของการจัดการความรู้ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา คือความสำคัญของความร่วมมือกันระหว่างสถาบันการศึกษาและชุมชน ซึ่งปัจจัยนั้นนอกจากจะเป็นปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยพายัพมีความโดดเด่นในการจัดการความรู้ของ

มหาวิทยาลัยเองแล้ว ยังสร้างความรู้ใหม่ให้กับระบบการศึกษาของไทย ในเรื่องของการพัฒนาหลักสูตรและการสอนในอนาคตอีกประการหนึ่ง

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดทำแผนที่ความรู้ อันเป็นภาพรวมความรู้ขององค์กร เพื่อให้ทราบว่าองค์กรมีความรู้อะไรและจะหาความรู้ที่ต้องการได้ที่ไหน รวมทั้งส่งเสริมให้ทุกสายงานให้ความสำคัญกับการจัดการความรู้ด้วย

2. ควรจัดให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้มีประสบการณ์ ให้ครอบคลุมทุกสายงาน รวมทั้ง

จัดสรรงบประมาณในการจัดหาและอบรมความรู้ใหม่ๆ ให้แก่บุคลากรด้วย

3. ควรปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัย จัดทำระบบการกลั่นกรองความรู้ สรรหาผู้เชี่ยวชาญในการจัดเก็บความรู้เฉพาะด้าน และสร้างวัฒนธรรมองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ คู่สังคมใหม่เพื่อก้าวไกลสู่ไทยแลนด์ 4.0

4. ควรนำเทคโนโลยีหรือคอมพิวเตอร์มาช่วยประโยชน์ในการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้อย่างเต็มที่จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการจัดการความรู้ขององค์กร และพัฒนานวัตกรรมในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2560). *แผนปฏิบัติการราชการ 4 ปี*. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (พ.ศ. 2557– 2560)
- ปัทมาวรรณ สิงห์ศรี. (2550). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการจัดการ ความรู้และกระบวนการจัดการความรู้*. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการบริหารทรัพยากรมนุษย์และองค์การ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546.
- มัลลิกา บุญนาค. (2537). *สถิติเพื่อการตัดสินใจ*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีไพร คักดีรุ่งพงศากุล และเจษฎาพร ยุทธนวิบูลย์ชัย. (2549). *ระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีการจัดการความรู้* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- อุบล เลี้ยววาริณ. (2534). *ความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อจิตลักษณะและพฤติกรรมสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (สำเนา)
- Whittaker, James. D. (1970). *Introduction to Psychology*. Philadelphia: Saunders.
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis* (3rd ed.). New York: Harper and Row.